

עציצים בבית ובחממה

1) תלמוד ירושלמי (וילנא) מסכת ערלה פרק א הלכה ב

רבי יוחנן בשם רבי ינאי אילן שנטעו בתוך הבית חייב בערלה ופטור מן המעשרות דכתיב [דברים יד כב] עשר תעשר את כל תבואת זרעך היוצא השדה. ובשביעית צריכ' דכתיב [ויקרא כה ב] ושבתה הארץ שבת לה' וכתוב [שם ד] שדך לא תזרע וכרמך לא תזמור.

2) ויקרא פרשת בהר פרק כה

(א) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר: (ב) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תְבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָכֶם וְשָׁבַתָּה הָאָרֶץ שְׁבַת לִיקְנוֹן: (ג) שָׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שְׂדֶךָ וְשָׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר כְּרָמְךָ וְאָסַפְתָּ אֶת תְּבוּאָתָהּ: (ד) וּבַשְּׁנָה הַשְּׁבִיעִית שְׁבַת שְׁבַתוֹן יִהְיֶה לְאָרֶץ שְׁבַת לִיקְנוֹן שְׂדֶךָ לֹא תִזְרַע וְכְרָמְךָ לֹא תִזְמַר:

3) משנה מסכת דמאי פרק ה משנה י

עציץ נקוב הרי זה כארץ תרם מהארץ על עציץ נקוב מעציץ נקוב על הארץ תרומתו תרומה משאינו נקוב על הנקוב תרומה ויחזור ויתרום מן הנקוב על שאינו נקוב תרומה ולא תאכל עד שיוציא עליה תרומות ומעשרות.

4) משנה מסכת שבת פרק י משנה ו

הנוטל צפרניו זו בזו או בשניו וכן שערו וכן שפמו וכן זקנו וכן הגודלת וכן הכוחלת וכן הפוקסת רבי אליעזר מחייב וחכמים אוסרין משום שבות התולש מעציץ נקוב חייב ושאינו נקוב פטור ורבי שמעון פוטר בזה ובזה.

5) רמב"ם הלכות תרומות פרק ה**הלכה טו**

עציץ נקוב הרי הוא כארץ, וכמה יהא בנקב כדי שרש קטן והוא פחות מכזית, זרע תבואה בעציץ שאינו נקוב והביאה שליש ואח"כ נקבו ונגמרה התבואה והוא נקוב הרי הוא כצומח בשאינו נקוב עד שיקבנו קודם שיביא שליש.

הלכה טז

התורם מפירות הגדלין בארץ על הגדלין בעציץ נקוב, או מפירות עציץ נקוב על הגדלין בארץ תרומתו תרומה, תרם משאינו נקוב על הנקוב תרומתו תרומה ויחזור ויתרום, תרם מן הנקוב על שאינו נקוב תרומתו תרומה ולא תאכל עד שיוציא עליה תרומה ומעשרות ממקום אחר.

6) רמב"ם הלכות כלאים פרק א הלכה ב

ואחד הזורע או המנכש או המחפה כגון שהיתה חטה אחת ושעורה אחת או פול אחד ועדשה אחת מונחין על הארץ וחיפה אותן בעפר בין בידו בין ברגלו בין בכלי הרי זה לוקה, ואחד הזורע בארץ או בעציץ נקוב, אבל הזורע בעציץ שאינו נקוב מכין אותו מכת מרדות.

7) רמב"ם הלכות שבת פרק ח**הלכה ג**

הקוצר כגרוגרת חייב, ותולש תולדת קוצר הוא, וכל העוקר דבר מגידוליו חייב משום קוצר, לפיכך צרור שעלו בו עשבים וכשות שעלה בסנה ועשבים שצמחו על גב החבית, התולש מהן חייב שזה הוא מקום גידולן, אבל התולש מעציץ שאינו נקוב פטור מפני שאין זה מקום גידולן, ועציץ נקוב בכדי שורש קטן הרי הוא כארץ והתולש ממנו חייב.